

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplădoi Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol
Schulder București, strada Șelar, 10.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se însoapă.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografeis”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

Chestia de naționalitate
în dietă.

În gedința de alaltăieri a dietei a venit de nou pe tapet chestia de naționalitate. A relevat-o deputatul sârb Ljubomir Pavlović și a spus crude adevăruri govinistilor, așa, încât pericunatul Vészi nu s'a putut reținea să nu esclame:

— Acesta e Svetozar Miletić în miniatură!

Pavlović a pretins executarea cinstită a legii de naționalitate. A arătat cum această lege nu se execută, cum prin ordinațiuni ministeriale dispozițiile fi sunt iluzorii și a accentuat, că legea aceasta s'a făcut de nobis sine nobis.

În continuare a arătat apoi însemnătatea chestiei de naționalitate, zicând că proverbul francez: „caută femeia” la noi se poate aplica în forma: „caută — chestia de naționalitate”. A spus, că naționalitățile nu sunt multumite, și a accentuat, ceea-ce de atâtea ori li s'a spus Maghiarilor, că Ungaria numai așa poate fi tare, dacă naționalitățile vor fi îndreptățite.

În aceeași gedință a dietei și îndată după Pavlović a vorbit deputatul Rákosi Viktor, cunoscutul umorist cu pseudonimul „Șipulus”. El nu și-a dat de rușine renumele de umorist, spunând o mulțime de boacăne, așa că „părinții patriei” s'au amusat perfect. Între altele Rákosi a zis, că în Ungaria este o singură naționalitate persecutată, anume: Maghiarii. S'a ocupat apoi în special cu Sécuii și Sași și a îndreptat aspre atacuri contra deputaților sași.

În atacurile, aceste s'a repetat, ceea-ce de multe ori s'întimplă la noi, anume, că Rákosi a acuzat pe Sași cu nepatriotism, dar când deputații Sași i-au cerut date, a rămas dator cu ele. Atacurile nealitate ale lui Rákosi au provocat un răspuns în chestie personală din partea deputatului sas Korodi.

Aceste două, respective trei vorbiri au dat gedinței de alaltăieri o deosebită însemnătate. Vom reveni în special asupra unor momente ale lor, căci ele sunt caracteristice din mai multe puncte la vedere.

Azi remarcăm în general un singur lucru. Cele două vorbiri, cari au fost rostite una după alta, anume a lui Pav-

lović și Rákosi sînt caracteristice pentru situație.

Deputatul sârb a vorbit sincer, cu cunoștință de cauză, arătând nedreptățile. Rákosi face umor, aruncă glume, ear' când vrea să vorbească în serios, nu poate susține cu date cele afirmate.

Pavlović e bărbatul serios, care oa toți bărbații noștri, ai naționalităților, voeste a rezolva echitabil chestia de naționalitate, arătând, că dela aceasta atarnă viitorul Ungariei.

Rákosi e prototipul stăpânitorilor noștri. El ia chestia superficial, învovăște, ca să producă efect și așită pe Sași contra noastră, a Românilor, zicându-le, că decât să fiți Români, mai bine Maghiari. Întotdeauna așa fac și politicienii maghiari. O rezolvare echitabilă a chestiei dela ei nu putam aștepta. El așteaptă și speră, că cu timpul ne vom maghiariza — aceasta e, după dorința lor, rezolvarea chestiei. Numai cât în felul acesta și în felul superficial, cum o tractează bună-ora Rákosi, chestia de naționalitate nu se va rezolva nici când.

Sibiu, 21 Februarie 1902.

Contra numirilor maghiare de localități. Din Drezda se anunță: Un comitet al marilor industriași din Germania și Saxonia a fost însărcinat să provoace guvernul imperial, ca acela să intervină riguros contra maghiarizării de localități — atât în oficii cât și la poșta.

În ceata govinistilor e mare înverșunare din pricina aceasta.

Miscările revoluționare ce se pregătesc în Macedonia se întind și în Albania.

Vestitul șef albanez Castriota a publicat un manifest prin care invită pe compatrioții săi să apere independența, de oare-ce, afirmă el, vor fi protejți de o mare putere europeană.

Atac la adresa împăratului Wilhelm. În gedința de Marți a parlamentului din Berlin, socialistul Kunert a făcut un vehement atac contra împăratului Wilhelm. Ansa la aceasta a dat telegrama ce o adresase împăratul la timpul său comandantului lui Waldersee la China. În telegramă a zis împăratul, să disolve trupele din

apropiere de Horlu și să le constrângă la retragere până la zidul chinez. Aceasta — zice Kunert — „mi-a reamintit consiliul de război din Viena și telegrama ce a trimis-o din harem Sultanul apărătorului Plevnei. Diletantismul nu se valorează la noi numai în artă, în știință și oratorie, (cu aluzie la articolul „Rederei” din „Vorwärts” — la adresa lui Wilhelm) — ci și în științele militare. Trimisătorul acestei telegrama nu a fost ministrul de război, ci însuși Wilhelm al II-lea, rez și imperator.

La aceste cuvinte presidentul intrerupe pe orator, îl face atent că cuvintele lui învovă leșă masele, și îl îndrumă la ordine.

Kunert răspunde:

— Regret mult, că în Reichstagul german nu se pot spune unele chestii, despre cari omul se poate pronunța în ori ce local public, fără ca să intervină poliția sau procurorul de stat. Ceea-ce am zis e adevăr. Mă provocă la „Militärwochenblatt” a 1902 pag. 63 unde e tipărit textul telegramei, adresată lui Waldersee.

Chestiunea teatrului la noi.

(Urmare).

A fost destul ca societatea pentru fondul teatral să vină și să dea impulsul, să lanseze ideea unui teatru român pentru-o masă acceptând această idee de a sa să grăbească a da expresie reală acestei idei prin cultivarea diletantismului.

Și dacă inteligență și popor până acum a ținut să muncească munca destul de solidă pe terenul încă colțuros al artei noastre teatrale, atunci nu există nici un motiv care ne-ar determina a susține că pe viitor nu se va mări acest sentiment de muncă.

Din aceste motive eu cred că timpul „inactivității” teatrului român a sosit și ori-ce întârziere ar însemna o pierdere ireparabilă.

Acesta ar fi răspunsul la prima întrebare.

Înainte de a da răspunsul la a doua întrebare trebuie să ne ocupăm nițel cu deslegarea enigmei, că oare teatru, care deocăz sîntem să-l inactivăm, are să servească pentru inteligență sau pentru popor în prima linie?!

Sau mai concret teatru ce intenționăm are să devină un „teatru național” ori un „teatru popular”?

Sub „teatru național” se înțelege în genere o scenă teatrală, care are datorința a ne prezenta cu preferință piese din țeara proprie cu caracter în preponderanță național și prin aceasta a sprijini dezvoltarea națională a poeziei dramatice.

Sub „teatru popular” se înțelege o scenă teatrală de a doua categorie pe care se reprezintă farse, piese populare comice, dramatice, cari de multe ori înseamnă din cadrul dramei etc. În timpul mai nou „teatru popular” a dat naștere „scenei libere” „freie Bühne”, ales în Germania.

Este fără îndoială că noi avem nevoie de teatru atât pentru inteligență cât și pentru popor, și tot atât de fără îndoială este că „teatru național” cu „teatru popular” deși nu se acopere unul pe altul, dar nici nu se eschid.

Că între aceste categorii de teatre și între „societăți de diletanți” există o deosebire colosală, despre această este superfluu a mai pierde nici măcar un cuvânt.

Actorii cari pășesc pe scena celor două teatre amintite sunt puteri instruite, cari și-au ales această chemare ca scop al vieții, deși nu sînt toți artiști la fel, pe când „diletanții” sînt numai o umbră a acestora. Căci ceea-ce fac fac pentru o seară și pentru un scop anumit, dacă nu tocmai pentru propria lor plăcere, și distracție de câteva ore.

Din aceste motive susțin că „inactivarea” teatrului român prin „societăți de diletanți” ar fi greșită dela început și n'ar duce la nici un rezultat și mai puțin la rezultatul moral la care sperăm noi a ajunge prin scena noastră națională.

Rămâne deci ca să ne decidem ori pentru „teatru național” ori pentru „teatru popular”.

A ne decide în momentul de față pentru un „teatru național” ni se pare imposibil.

Pentru un astfel de teatru nici fondul adunat nu este suficient, nici de puteri artistice nu dispunem și fiind-o acest teatru ar trebui să fie stabil, am ajunge în perplexitate de a nu putea designa un centru românesc în țeara ungurească, unde teatru stabilit s'ar dispună de un cerc de inteligență românească atât de mare, încât reputația lui să nu sufere nici o clipă.

Și acestea nu sînt munci cărora le am putea satisface la moment.

Sunt abia 50 de ani de când am depus jugul iobăgiei și în decursul ace-

stui timp poporul și inteligența română constrinsă a fost în cerul îngust de liberă acțiune ce i s'a dat — să grăjească de cele mai elementare necesități de viață a unui popor, vechiu de suferințe și tinăr de libertate.

Au fost chestii de viață și de existență arzende cari au trebuit rezolvate în prima linie și cari nu puteau fi trecute cu vederea dacă nu era o să periclităm tot avutul nostru național.

A trebuit să ne creștem o generație care să știe măcar scrie și citi numai, căci anul 48 aflase masa poporului român aproape întreagă analfabetă.

Cum era posibil între astfel de împrejurări să ne mai gândim și la crearea forțelor noastre artistice?

De altă parte și dacă am ridicat un „teatru național” în outhare românească, cum ar ajunge majoritatea poporului sau și numai a inteligenței pentru care ar fi destinat, să tragă folos real din prestațiunile artiștilor săi.

De altcum „teatrele naționale” sînt și foarte rare, chiar și în țările mai culte și acolo unde statul stă la dispoziția lor cu săculețul tuturor cetățenilor săi, pentru-o susținerea lor învovă șume horende, tocmai pe motivul că sînt „naționale”.

Neavînd nici fondul indispensabil nici forțele artistice cele mai de lipsă pentru un „teatru național”, nu ne rămîne decât să abțîm deocamdată dela crearea lui și să ne îndelețnicim a lucra într-acolo ca — pregătind terenul — la timpul dat să se realizeze și aceasta a noastră dorință.

Nu sîntem deci deocamdată capabili a susține un „teatru național” co-răspunzător tuturor conceptelor moderne și nici pretenziunilor reale a inteligenței noastre, dar fiind-o cultura literară și artistică a inteligenței noastre nu a ajuns acel grad de dezvoltare, care să o predisună la sacrificiile împreunate cu cercetarea din mari depărtări a „teatrului național” în micul centru al său.

De altă parte nu se poate contesta un grad nu tocmai neînsemnat de perfecțiune intelectuală, care face capabil, atât poporul, cât și mai ales inteligența de a înțelege valoarea reală a unui teatru român.

În favorul acestei capabilități vor-bește tocmai adunarea fondului, precum

FOIȚA „TRIBUNEI”

Serisori din Lipsca.

— Unui prieten anonim. —

XVII.

Sada Yacco. — Teatru japonez.

Poate să te cruțești, dragă prietene, că de-aci din țeara aceasta atât de cultă am ajuns să scriu d'al de mirozenii exotice despre neamuri... asiatice. Da zău, bieții de Japonezi sînt „priviți” și aștăzi de mulți Europeni oă fiind un popor lipsit de o proprie cultură și de o proprie civilizație, avisat exclusiv la iavoarele de lumină ale Europei. Credința asta, mai bine zis închipuirea asta deșertă își mai găsește cuibul chiar și în capete culte din apus, dar mi-te printre sêrmenele popoare tinere, cum le botezam noi, ori primitive cum le botează călătorii pripiți la judecată, cari așteaptă să regăsească Parisul la Pesta, Bruxelles la București și poate chiar Londra la Sofia.

Cu toate acestea Japonezii sînt un popor foarte civilizat, constituind un stat modern puternic și posedând o valoroasă cultură originală, cu care se ocupă respectul și admirația savanților europeni. Un celebru profesor de istorie culturală la Universitatea de aci, Lam precht, spunea odată la un curs că acest neam de Japonezi nu numai se pot

mândri cu starea lor de civilizație, dar ei se pot socoti ca egali în cultură mul-tor din cele mai de seamă popoare europene; bună-ora chiar Nemților, adăoga, cu aplomb învîștătorul profesor. Istoria japoneză prezintă — fenomen interesant — o evoluție culturală cu faze aproape identice evoluției culturale germane. Vor fi fost printre studenții și de aceia, cari se vor fi minunat de această afirmație, dar tocmai de adevărurile neașteptate se surprind mai virtuos oamenii, căci despre mineuni frumoase de acestea lumea se împedecă pe fiecare zi de zece ori.

În urma acestei premise, pe care am crezut-o necesară în ciuda bunilor noștri optimiști de duzină, obișnuiri mai mult să proslăvească neamul nostru decât să caute a contribui la propășirea lui, pot trece la tema scrisorii mele, ce sper că nu te va plătisi. Deunăzile avui oasăia să așist la o reprezentație de teatru japonez și să aplaud (fără să știu o iotă din ce spunea)! pe cea mai vestită tragediană japoneză, pe Sada Yacco, un fel de Sarah Bernhardt în Asia.

Sada Yacco, — un prieten filolog, om poeză, o și făcuse Românească, chibzuind oă nu-i alta decât vre-o Sada Iacob, trecută în Japonia! — este bine cunoscută marelui public european și genul ei de tragediană a fost proclamat de critici literari faimoși, ca de pildă Max Nordau. Ea a jucat la Paris în două rânduri și a cucerit pe Francezi cât ai bate în

palme. Acum însoțită de o trupă escelentă de actori ai teatrului imperial din Tokio, întreprind un turneu prin orașele mai mari ale Europei. La Berlin a fost deja, ear' Nemții de acolo nu s'au lăsat mai pe jos ca Francezii ci au aplaudat-o și ei din răpuzieri.

De vre-o câteva zile, protinșea Sada lui Iacob joacă la Lipsca, uimind și zăpăcind cu talentele și cu frumusețea ei pe pacienții burghezi lipșeni. Eată cum se făcū de o putui admira și eu, un biet Românesc din Țeara-Ușilor (așa-i zic Transilvaniei burgheziei de aici).

Reprezentăția, pe lângă toate vâlcărurile pungi mele sleite de o taxă de intrare neobcînuită, — „mi-a lăsat o impresie escelentă, cu toate-oă, țin s'o spun — nici eu, dar' nici oisalatii din public n'aveam habar de limba japoneză. Cel mult, că „mi se părea une-ori — curios lucru — a franțuzește, alte-ori... a țigănește. Nici-odată însă — a românește, adevă pe înțeles!

Fost-a însă impresariul mai cuminte decât publicul și ne-a tilcut pe nemțește cuprinsul celor două drame ce s'au jucat: „Geisha și cavalerul”, în două acte și „Kesa, tot în două acte.

Impresariul ne-a mai lămurit și asupra faptului nostim, că dramele nu se vor juca întregi, căci în cazul acesta ar trebui să asistăm la teatru două zile și două nopți de-arindul; și aceasta de vreme-ce o piesă durează în Japonia nescari paisprezece ciasiuri!

Cuprinsul dramelor — la ce te-ar interesa, dragă prietene? Cel mult să ști caracteristica lor literară — un romanticism ca în o mie și una de nopți, cu minuni, cu grozăvii, cu fete frumoase, cu feți frumoși, cu bandiți, cu lupte, cu moarte de om și cu alte asemenea delicatete — pentru nervii! Acțiune dramatică în sensul teatrului european, motivare psi-hologică precum o găsim în dramele lui Shakespeare sau în dramele moderne — astea nu prea sînt de căutat, pe semne, la Japonezi. Cel puțin impresia asta „mi-au făcut-o cele două drame ce am văzut. În schimb însă, am gustat două splendide povești dramatice — deocă le-aș pute numi astfel. În-tîmplări și acțiuni miraculoase, scene de senzație sau de groază sau de haz minunate de plastice; momente idilice și fantastice ca în povestile orientale. Curios e, că în cursul reprezentației dramelor — o musică particulară, cu tobe și cobze, răsună aproape fără intrerupere. Era o musică adevărat orientală: simplă, duioasă, puțin variată, melancolic plângătoare sau naiv veselă.

Sceneria deasemenea „mi-a părut foarte interesantă. Fantastisoul-romantic predomină și aici. Munți colosali, ori vâi minunate ori grădini de raiu... Ceea-ce „mi-a plăcut mult, a fost simplitatea clasică a decorurilor: puține, dar foarte potrivite.

Mai mare senzație „mi-a făcut însă jocul actorilor, cu deosebire al eroinei

Sada Yacco și al bărbatului ei Kawa Kami, fost atașat al ambasadei japoneze din Paris, actualmente distins tragedian și soritor dramatic.

Actorii noștri europeni vor fi ei superiori colegilor japonezi sub multe raporturi. Dar' oă plasticitate a jocului, oă mișcări și oă mimică, Japonezii sînt adevărați măiestri. Nici nu „mi puteam imagina o desăvîrșire și o destoinicte de plasticitate cum am văzut-o la Sada Yacco și la colegii ei. Fenomen, nu alta! Te răpea jocul ăsta, fără să înțelegi o iotă din vorbele actorilor. Mai mult: te aducea să înțelegi instructiv ceea-ce spun.

Câteva scene de lupte — duale între rivali și bătăi cu bandiți — au fost clasice. Lupte adevărate, cu violență, cu furie, cu groază — cum se petrec în realitate. Parodiile de duale și de lupte pe scenele noastre europene — sînt caragioase față cu splendida plasticitate și față cu realismul sguduitor al jocului actorilor japonezi.

Sada Yacco — incontestabil o tragediană genială — și bărbatul ei Kawa Kami s'au dovedit meșteri și în zugrăvirea stărilor sufleteghi. Cu deosebire o scenă m'a cutremurat, de realist ce a fost jucată: Nevasta unui cavaler japonez, se înțelege cu iubul ei de mai înainte — nebul de durerea oă a fost pășit — se devină complica un asasinat, săvîșit de iubit asupra bărbatului legitim. Vine noaptea fatală. Sofia

și înmulțirea corurilor de diletanți la țărani și folosul moral și material ce rezultă din reprezentațiile lor.

Nu încap deci nici o îndoaie, că cu cât vom năvăli a ne apropia tot mai mult de sentimentul artistic al poporului și inteligenței cu atât mai mult vom câștiga înima lor și îi vom predispuce la sacrificii pentru arta română.

Fiind masa dela fire atrasă spre arta teatrală trebuie să vină acum un *teatru popular*, care să întărească tot mai mult convingerea poporului în valoarea reală a teatrului român.

(Ya urma).

Din Blaj.

— Scrisoare particulară a „Tribunei”. —
— 19 Febr. n. 1902.

Adunarea „Patriei”. — Balul pompierilor. — „Trei sfinți”. — Onomastică. — Balul studenților. — O aniversare. — Adunarea casinei. — Masa studenților din Blaj! — Postscriptum.

În scrisorile mele de mai înainte am fost uneori lung la vorbă și aceasta poate va fi displicut cuiva; îl previn, că acum voi fi și mai lung. De un timp oarecare se observă în Blaj un curent sănătos, o mișcare vie spre lucruri noi și bune. De aceea un corespondent, fie și de ocazie, trebuie să le înregistreze.

Și dacă e să cuprind în scrisoarea mea toate momentele și să observ în înțirirea lor ordinea cronologică, trebuie să încep cu adunarea generală a „Patriei”, institutul nostru de credit. „Patria” este una dintre cele mai puternice bănci ale noastre, dar’ despre ea, ca de comun despre toate cele din Blaj, nu se prea vorbește mult; și nici ea nu prea caută publicitatea. Nici convocătorul adunării generale, nici bilanțul anual nu i se publică prin ziare, cum fac alte bănci. Că e puternică bancă „Patria” noastră, e destul să indice asupra câtorva cifre. Capitalul social face 220.000, fondurile de rezervă aproape 300.000; și posedă realități de 56 mil. Cum apare din raportul anual, prezentat de directorul executiv, I. Brut Hodoș, circulațiunea anului 1901 a trecut peste 13%, milioane. Depuneri a avut de 1 mil. 671 mil; reescompt de 1222 mil. Venitul curat a fost de 50.391 cor., dividendă 13 fl. de acțiune. Din acest venit curat spre scopuri filantropice „Patria” a dat în estan 1969 cor. 58 bani, și anume fondului pentru spitalul studenților 1200 cor. (până-acum a dat spre acest umanitar scop 4650 cor.) pentru școala elevilor de meserii 300 coroane, restul s’a lăsat la dispoziția directorului.

De altfel, dacă cifrele acestea pot interesa pe cineva, nu ele au interesat adunarea generală, care la aparență a decurs foarte neted; nime n’a discutat nimic asupra cifrelor prezentate sau mersul băncii. Tot ce părea că interesează pe membrii acționari erau alegerile, mai ales cele pentru comitetul de

are lupte sufletești cumplite. Vorbe puține, două-trei, dar’ un joc genial de mișcări și de mimică. În sfârșit, nenorocita își trimite bărbatul din cameră și se așază ea în patul lui. E întunec. Iubitul vine — și o uide. Momentul e grozav. Sada Yacco, în clipa asinutului, nu țipă, cum ar fi europenele. Nu zice nimic. Atât că tremură (al morții tremur) sub plapomă. Plastic — admirabil de plastic și de realist! La urmă, greșeala se descoperă, bărbatul seosește îngrozit, ear’ iubitul, în turbarea disperării, se sinucide — prin *harakiri* (spintecarea burții, să fie cu iertare!), cunoscuta specialitate japoneză. Bine înțeles, momentul din urmă a provocat o veritabilă spaimă în public, atât de realist a fost jocul. Numai vre-o doi burghezi, groși, grași ca o bute de untură, rideau să se prăpădească — în veninătatea mea. Parcă s’ar fi gândit ei înșiși ce mai material de *harakiri* au onoarea să reprezinte!

— Una însă nu i-am spus-o, prietene. Frumoașă-i Sada Yacco? He hei! Frumoașă minune, bat-o focul! Ochi negri de mură, păr negru de abanos, obrăjori bujori, trăsuri clasice de proporționate, aprăncene arcuite și colea pe gustul inimii și — o gurică cu niște buzigaie drege. Plus o voce de ânge-raș și un trupșor înalt și svelț, ca tras prin inel. Româncă leită Sada asta a lui Iacob, — spunea poșnașul meu prieten.

Ascanio.

supraveghere. În direcțiune au fost realeși, fără luptă membrii vechi: Ilustrările lor Ioan M. Moldovan și Dr. V. Hossu, apoi profes. I. F. Negruțiu. Adevărată luptă s’a desfășurat la alegerea pentru comitet; înțeleg luptă de voturi căci în colo în adunare n’a fost nici un incident; totul a decurs în ordine. Erau depuse 875 acțiuni, reprezentate prin 34 acționari. Fără se întru în detalii trebuie să remarcăm câteva momente cari au surprins pe toți oamenii neîntruodși în sfaturile zeilor. Maximul voturilor i’a primit un om — reintrodus acum de nou în comitet, — a cărui simpatie și trecere în public e tocmai în proporțiune inversă cu marea număr de voturi ce i’a su dat. Apoi s’a făcut un balotaj, între un harnic profesor de gimnas, — foarte activ și pe acele terenuri ale vieții publice, cari nu onorează ostenețele în mod sunător și nu dau nici o dividendă — și între un învățător dela școalele elementare.

Modul cum a reușit balotajul asemenea a făcut surprindere neplăcută.

Peste tot e de observat că interesele private, ca și pe lângă alte bănci, au arătat și în jurul „Patriei” semnele unei urite lupte. Se vorbește de niște scrisori anonime, calomnioase și terorizatoare, cari ca o apucătură machiavelică, au sosit la anumită adresă tocmai în prezua adunării. Sunt semne foarte rele acestea, dar’ nu pentru bancă, ci pentru aceia, cari cu ori-ce preț vreau să ajungă a se împărtăși de beneficiile, pe cari nu le merită.

După ameză zilei de 8 Febr. n. când s’a ținut adunarea generală a „Patriei” a fost un timp de agitație înăbușită. Seara era balul pompierilor nostri; prilej de resufare pentru toți, mai ales pentru unii. Dar’ ei nu s’au arătat la bal. Peste tot așa numita inteligență n’a participat la balul acesta al burghezimei, decât într’un număr neînsemnat, 3-4 familii. Faptul acesta de asemenea nu e semn bun. Balul de altfel a reușit foarte bine.

Să trecem la semne mai bune. Ziua de „Trei-sfinți” (12 Febr. n.) este hramul școalelor din Blaj. Cei trei sfinți Archierei ai bisericii răsăritului sunt totodată și patronii școalelor noastre. Ziua aceasta, mai ales în urma dispozițiilor episcopului Grigorie Maior, — care a lăsat o fundațiune de premii în acest scop — se serbează cu solemnitate. Așa s’a serbat și estan.

S-ta Liturgie, în catedrală, a fost celebrată de preoți, profesori gimnaziali, în frunte cu Silvestru Nestor, nestorul și decanul profesorilor nostri. În decursul liturgiei a cântat corul dlui prof. de muzică Iac. Murăganu, ceea ce e rar. După biserica a urmat un matine literar dat de tinerimea studioasă, în vasta sală de gimnastică.

Despre direcțiunea acestor producțiuni s’a scris anul trecut în „Tribuna”; constat că tot astfel a fost și în estan. Programul producțiunii, care s’a urmat întocmai, a fost astfel compus:

1. Marș, orchestra gimnazială. 2. Sf. Ioan Chrisostom, cuvânt panegiric de Q. Viciu, cl. VIII. 3. „Forestierul”, de Mendelsohn, — corul gimn. 4. „Imn lui Dumnezeu”, de Tr. H. Pop, decl. de Vasile Hossu, cl. VIII. 5. „Gondolotok a könyvtárban”, de Vörösmarti M., decl. de Ioan Pop, cl. VII. 6. a) Elegie, cello cu acom. de orchestră, solo de Virgil Muntean, cl. VIII. b) Horă, orchestra gimnazială. 7. Sermo S-i Ioannis Chrysostomi, antequam in exilium iret, de Ioan Cârnaț, cl. VIII. 8. Balada: Constantin Brancoveanu, p. I. de Iacob Murăgan, cor bărbătesc cu soli, și acomp. de piano, esec. de Andrei Ludu, cl. VIII. și I. C. Petroviciu, cl. V. 9. Athanas parainesia pros Telemachon decl. de Traian Pop, cl. VIII. 10. „Die Güte Gottes”, de Chr. F. Gellert, decl. de Alexandru Rus, cl. VII. 11. Marș final de orchestra gimnasiunii.

Toate punctele au fost bine predate; tinerii debutanți merită toată lauda. De altfel și acum, ca și la producțiunea teologilor, partea musicală a prevalat asupra celei literare. „Elegia” pe cello, solo de V. Muntean, a fost foarte frumoasă. Culmea însă a fost *noua compoziție* a dlui Iac. Murăganu: „Constantin Brancoveanu”, baladă dramatică pentru cor bărbătesc cu soli.

Premiera acestei compoziții a dovedit de nou — deși nu mai o parte mică, (1/2) s’a cântat — ce talent valo-

ros de compositor are distinsul nostru profes. Murăganu. Pagubă, că orele multe, cu care este angajat în instrucție, nu-i lasă destul timp și destulă dispoziție spre a se dedica mai mult compozițiunei, terenul pe care este într-o adevăr chemat. Pagubă, că unui astfel de talent, ca și care altul noi cești de dincoace nu avem, nu-și poate desvolta toate forțele sale din pricina împrejurărilor. — Melodia fundamentală a compoziției este înălțătoare, ear’ solii, și încă i-am auzit, sunt admirabili. Cu deosebire rolul dlui Ludu, stud. de cl. VIII. (de altfel teol. abs. din Sibiu) a fost foarte frumos, și a provocat ovățiuni.

La sfârșitul producțiunii, Esc. Sa Metropolitul, care a asistat cu viu interes dela început, cu vedită satisfacție a mulțimii tinerimei pentru plăcerea ce i-a procurat, și cu avântate cuvinte i-a îndemnat să înainteze și pe viitor, în știință și morală. Publicul, ce a umplut vasta sală, s’a împărtășit foarte mulțumit. Noua compoziție a dlui Murăganu cu deosebire a devenit obiectul conversației tuturor.

După producțiunea studenților cei mai mulți au peregrinat rind pe rind la casa cea nouă. Ce împodobește piața lui *Inocențiu Cloan*, casa capitulară, în care locuiește Ilustr. Sa Dr. Vasiliu Hossu. Li era ziua onomastică, și tot Blajul, aș pute zice, mergea să-i aducă urări și să vadă micul palat, ce și-a arangeat, de curând, frumos și elegant, conform gustului seu ales și conform cerințelor veacului al douăzecilea. Casa aceasta, edificată de capitolul bobian cu conlucrarea și chiar contribuirea Dr. Hossu, e un adevărat juvaer între celelalte locuințe din Blaj; de curând a fost sfințită cu mare solemnitate, act la care au asistat toți membrii capitolului în frunte cu Esc. Sa Metropolitul. La masa festivă dată din acel prilej Esc. Sa într-un toast a lăudat foarte nimerit pe simpaticul canonic prelat asemănându-l cu casa sa, care e în plin soare și lumină, frumoasă și solidă. Ear’ gratulările numeroase dela ziua onomastică dovedeau de nou marea simpatie ce și-a câștigat-o tinerul și harnicul canonic, în Blaj, ca, pretutindenea, unde îl cunosc.

Seara a fost bal în hotelul *Univers*; istoricul bal al studenților. Venitul curat destinat fondului pentru ajutorarea studenților în cas de morb a trecut peste 200 fl. Dovedă despre marea afuență. A fost altfel un public din afară mai puțin numeros ca altă-dată, dar’ a fost ales; petrecerea a fost viață și a durat până în zori.

Fondul studenților morboși a câștigat pe lângă alte contribuții, și o frumoasă donațiune făcută de fruntașul comerciant *Săbădeanu*, din Brașov, care aducându-i și aminte că fiul seu a studiat în gimnasiul de aici, cu frumoase cuvinte de recunoștință a trimis un bon rural român, de 100 lei, promițând a adăuga în fiecare an ceva spre a face o fundațiune pe numele seu. Am relevat aici frumosul fapt, care merită să afle imitatori printre mulți fruntași ai neamului, cari s’au împărtășit de binefacerea școalelor din Blaj. Mai ales că e necesar să se înființeze aici un spital pentru studenți și o masă a studenților.

Precum ziua de Trei sfinți, așa și celelalte două zile de sărbătoare, ce au urmat, trebuie să le notez. „Intimpinarea Domnului” este ziua aniversară a sfințirii de episcop a metropolitului nostru, Esc. Sa Dr. Victor Mihályi de Appa. În estan s’au implinit 27 ani dela datul acesta însemnat, pe care bunul părinte i’a sârbat în retragere religioasă. În această zi Esc. Sa a celebrat însuși sfânta liturgie în catedrală, cu mare asistență. A cântat corul teologilor, condus de clericul Aurel Popovici.

Duminea următoare, 16 Februarie s’a ținut adunarea generală a casinei sub prezidiul dlui Dr. Bunea. Din raportul gen. prezentat de secr. G. Precup se observă un mic regres, în ce privește numărul membrilor și achitarea taxelor, de altfel casina a făcut un paș înainte prin înființarea unei biblioteci, care se pune la dispoziția publicului în schimbul unor mici taxe. În gedința aceasta s’a restaurat comitetul casinei astfel:

Președint: Dr. A. Bunea; vicepres.: Dr. V. Hossu; secretar: Dr. Elie Dăianu;

casar: Ioan Fodor; econom: Dr. A. Chejan; bibliotecar: Aurel P. Bota. Membri în comitet: Gavrilă Pop, can., Gavrilă Precup, Iacob Murăgan, George Muntean, I. F. Negruțiu, Flaviu Domșa, Nic. Ionaș, Dr. Iuliu Maniu.

Alegerile s’au făcut cu aclamațiune. Dlui profesor G. Precup, care 6 ani a purtat oficiul de secretar, dela reînființarea acestei casine, președintele i’a adus binemeritate mulțumiri în aprobarea tuturor.

Imediat după adunarea casinei s’a ținut în sala de dessemn a gimnasiunii o altă adunare, care este convocată de dl Dr. Al. Pop, medic archidiecezan, cu scopul de a se sfătui și a iniția și aici înființarea unei mese a studenților.

Deși în Blaj este un mare internat de băieți, deși toți ceilalți studenți cu purtare bună și fără secunde, primează pâne, totuși s’a simțit că e necesitate de un al doilea internat, eventual măcar o masă, unde studenții să primească odată în zi mâncare caldă sănătoasă. Dl Dr. Pop, ca medic și-a dat mai bine seamă de necesitatea aceasta care adese-ori a fost accentuată și din partea profesorilor. De aceea Dr. Pop în loc de cununi pe sieriul unor iubii răposai a depus o frumoasă sumă de bani ca modest început pentru masa studenților. Spre a da acțiunii o pornire sănătoasă a conchemat și consfătuirea amintită, la care au participat destul de mulți, reprezentând toate straturile sociale din Blaj.

Adunarea a decurs astfel. Dr. Pop deschide adunarea arătând în frumoase și avântate cuvinte scopul și necesitatea unei mese pentru studenți. Afând cuvintele sale generale aprobări adunarea proclamă pe dl canonic Ios. Hossu dir. gimnasiunii de președinte, ear’ prof. O. Bonfiniu de notar ad hoc.

Președintele pledează pentru idee și crede că e de lipsă a se alege un comitet de pregătire. Dr. Pop propune o listă de 9 persoane, care este aclamată. Să începe un schimb de idei.

Dl Dr. Vas. Hossu face un frumos eseu asupra stărilor igienice și de trai a studenților și îndigitează, că e bine să se lucre armonie și pentru îmbunătățirea traiului și pentru înființarea spitalului. Ear’ din masa studenților se se desvolte mai târziu al doilea internat.

Dl Dr. E. Dăianu apreciază frumosea ideii din punct de vedere creștinesc umanitar și național, și propune mulțumită dlui Dr. Pop pentru inițiativa ce a luat o. După un potrivit cuvânt de încheiere din partea președintelui adunarea se încheie cu urări pentru buna reușită a frumosului și nobilului plan.

Vestea despre acest pas a făcut foarte bună impresiune în tinerime. S’a ivit ideea, ca grupuri de studenți să aranjeze în ferii producțiuni în favorul mesii studenților prin diferite părți locuite de Români. Se speră de altă parte că publicul mare nu va întârzia deasemenea a oferi contribuiriile sale spre realizarea acestui nobil scop.

Am schițat aci momentele de însemnătate ale vieții și mișcării ce s’a petrecut în Blaj dela 27 Ianuarie n. încoace. Nu înșă toate. Voi mai ave încă multe de relevat. Deo. Dumnezeu, ca să vă pot raporta tot lucruri bune și folositoare. Pentru-că tot ce se crează și se înființază aici în Blaj, bun și folositor își va da roadele sale spre binele neamului întreg.

Postscriptum. În ultima mea scrisoare, din numărul 11 al „Tribunei” încheiam cu chestiunea Petőfi, scriind: „... legenda se va spulbera numai pentru a face loc adevărului, că de fapt căpătina e al lui Petőfi. S’au aflat nouă indicii, cari admirabil conșună... se vor publica cât mai curând... Atunci chestiunea de nou va preocupa spiritele.”

— Momentul prevestit a sosit. Dumineca trecută „Petőfi társaság” din Pesta a ținut o adunare, în care președintele Bártok a făcut esposeul chestiunii, prezentând rapoartele specialiștilor, cari au examinat oraniul, afară de Török Aurél, care — n’a dat raport. Din toate reese, că e aproape — se nu zic absolut — sigur, că craniul e al lui Petőfi. Adunarea a autorizat comitetul să continue cercetarea, și a votat mulțumită între altele Metropolitului nostru și profesorilor nostri.

Decamdată atât Sidon.

Revistă esternă.

Serbia.

În scupoina a interpelat deputații Ioigca și Ondelcoovici despre ținuta dușmănoasă a unei părți a presei străine față de Serbia și dinastia ei. În răspunsul la această interpelare a declarat ministrul president, că de câte-ori se ved semne evidente de o înșănătoșare politică și financiară a Serbiei, se iveau această campanie contra ei, aștă de așa numiții pretendenți și câțiva malconțenți, cari, durere, au fost mai nainte ministri serbești. Constată, că în urma demersurilor guvernului atacurile au mai slăbit. Cu privire la pamfletele trimise de Carageorgievici s’au luat măsuri aspre, ca ele să nu poată fi răspândite în țară.

Răsboiul din Africa-de-sud.

Conferențele ținute în timpul din urmă de delegații Burilor au scopul de a mijloci o nouă intervenție. În legătură cu aceasta stă și călătoria lui Dr. Leyde la Paris.

În camera belgică a răspuns ministrul de externe la o întrebare despre ținuta guvernului în cazul, când s’ar face nouă propuneri de intervenție din partea vre-unei puteri, că Belgia nu poate face nimic în urma declarației guvernului englez de a nu primi intervenție străină.

Știri mărunte.

Ministrul de externe muntegrin a sosit la Belgrad.

În comisiunea bugetară a imperiului german a comunicat secretarul de stat Richthofen, că în privința evacuării Tienjinului deurg pertractări diplomatice între statele interesate.

În 23 Aprilie a. e. își va serba Bulgaria jubileul de 25 ani dela scăparea de sub jugul turcesc. Festivități vor fi și în Moscova, la cari va participa și ministrul Daneff.

Cronica zilei.

Sibiu, 21 Februarie n. 1902

Coroane eterne. Maria Stefanescu n. Olariu, Nicolae Olariu și Constantin Olariu, proprietari și antreprenori în Cudgîr, contribuie prin dl prot. I. Ghibu, în loc de cunună pe coșciugul regretatului lor unchiu Dr. Nicolae Olariu, fost refer. consist, suma de câte 10 cor., în total 30 cor., la fondul văduvelor și orfanilor meseriașilor numit și al iubiiților răposai, fond creat de Reuniunea sodalilor români din Sibiu.

Societatea academică „Carmen Sylva” din Graz a ales în ședința din 1. c. următorul comitet: Președinte: Nicolae Carabiochi, cand jur.; secretar: Aurel Sbărcia, cand jur.; casar: Ioan Trandafirescu, stud. acad.; bibliotecar: Octavian Racoțan, cand. med.

Societatea de lectură „Ioan Popasu” a tinerimii studioase dela institutul teologic-pedagogic din Caransebeș aranjează o ședință publică Mercuri la 13/26 Februarie 1902 în sala mare a hotelului „Pomul verde”. Inceputul la 8 ore seara. Intrarea de persoană 1 cor. 20 bani; de familie 3 cor.

Programa: 1. „Mărește sufletul meu”, de G. Musicescu cor de bărbăți. 2. „Influența creștinismului asupra referințelor sociale”, disertațiune de M. Gaspar. 3. „Baladă”, pentru violină cu acompaniament de pian, de H. Viexuțiu, executată de I. Andreescu. 4. „Regina Ostrogoților”, poezie de G. Coșbuc, predată de F. Murăgan. 5. „La un nor”, de I. Costescu cor de bărbăți. 6. „Șeua Tiganului”, anecdotă de Speranță, predată de C. Petra. 7. „Transcripție asupra cântecelor rusești”, pentru flaut cu acompaniament de pian, aranjată de E. Köhler, executată de I. Ovesea. 8. „Săraci cărările mele” și „Știi tu mândro”, cântece populare aranjate de A. Sequens, cor de bărbăți.

Producțiunea publică a reuniunii meseriașilor nostri din Sibiu, ce se va țină Dumineca viitoare în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus” cu binevoitorul concurs al d-șoarelor: *Olivia Bardoși, Elena Cuman și Eugenia Simonescu*, merită să fie uprijinită de toți oamenii nostri de bine. Comitetul Reuniunii își ține de a sa datorință a ruga pe toți aceia, cari din ori-ce cauze nu vor fi primit invitate — să se privească de invitați.

Mausoleu lui Mihail Viteazul. Studenții în litere din România au aranjat la 13/16 Februarie o sârbare în grădina publică din Huși pentru stringerea unui fond, de a se ridica un mausoleu gloriosului erou Mihail Viteazul. — Sârbarea s’a ținut cu entuziasm și însuflețire la culme.

Neolog. Subscripții în numele lor și al numeroșilor conșanțeni, cu inima frântă de durere aduc la cunoștință dureroasă știre, că mult iubitul soț, tată și cumnat **Isidor Albini**, proprietar, după un morb greu, împărțit cu sfintele sacramente ale mormintelor a trecut la cele eterne, Mercuri, în 19 Febr. a. c., la orele 7 dimineața în anul 62 al etății și al 25-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești s-au așezat spre odihnă întru sperarea învierii în cimiterul gr.-cat. din Blaj, Vineri, în 21 Februarie, la orele 3 după amiază. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată! Maria Albini n. Scutiu, ca soție. Maria m. A. Popescu, ca fiică. Aurel Popescu, ca ginere și numeroase rudeni.

„Foata școlastică“. Din mai multe foi pedagogice ce aveam mai nainte am ajuns de avem azi una singură în foata Transilvania și Ungaria. Este **„Foata școlastică“**, ce apare în Blaj, ca organ al reuniunii învățătorilor din archidieceza gr.-cat. sub conducerea unui comitet în frunte cu dl **I. F. Negruțiu**, profesor preparandial. Dela începutul acestui an, al IV-lea de când există **„Foata școlastică“**, apare în format nou, practic și plăcut, redactată mai cu îngrigire, și cu material bogat. Redacțiunea și-a asigurat câțiva valoroși colaboratori noi. Numărul ultim, al 4-lea, are următorul cuprins:

„Un salut învățătorilor“ — de Dr. E. Dăianu; Ioan Eliade Rădulescu; Curățenia e sănătate, de I. F. Negruțiu; Să instruim și poporul, — de N.; Luorurile de primăvară în grădina de pomi; Circular. Corpondețe (două la chestia fondului de pensie). Diverse. Posta Redacției.

„Foata școlastică“ apare de 2 ori pe lună, în estensiune de câte 2 coale, și costă numai 6 cor. pe an. (În România 10 lei). O recomandăm tuturor învățătorilor români.

Miss Stone liberă. Știri sosite din Constantinopol spun, că **Miss Stone** și tovarăsa sa d-na **Zilka** au fost eliberate. — Ar fi timpul, vorbind numai la drept, căci au fost răpite la 3 Sept. 1901. — Dar' apoi mâne poimâne cine știe ce se va mai zice de misiunile răpite. Vom vedea.

Linistea în Triest. Linistea continuând în oraș, trupele care supravegheau edificiile publice și stabilimentele industriale au fost retrase. Situația continuă să fie normală.

„Societatea de studii legislative“ este numele unei noue societăți fondată la Paris. Președintele ei este deocaul facultății de drept **Glason**, vicepreședinte este primul președinte al Curții de Cassație etc. toți oameni de seamă. Primele ședințe se vor ține de curând.

Estă principalele chestiuni puse la ordinea de zi, pentru primele ședințe: 1. Modificări de adus la drepturile femeii căsătorite, în ce privește produsul muncii sale; 2. Reforma legii la nebuni; 3. Puterea părintească și tutela în ce se referă la copiii naturali.

Marooni asigurați. Directorii companiei telegrafelor fără sîrmă, sistemul **Marconi**, au hotărât să asigure viețea inventatorului pentru suma de cinci milioane de franci, cari vor fi repartizați între mai multe societăți de asigurare.

Victimele cutremurului din Schemache. Din Bacu vine știrea, că un detașament de trupe a fost trimis la Schemache unde întreaga populație stă sub cerul liber în urma groaznicului cutremur. Numărul victimelor este evaluat la 2000.4000 de case au fost distruse.

Turburări în Barcelona. Aceeași disordine ca în Triest se petrece acum în Barcelona. Greva lucrătorilor dela fabricile de tutun ia proporții tot mai amenințătoare. Sa proclamat starea de asediu. Armata face mereu arestări. Intre greviștii și trupe se întâmplă sângeroase ciocniri. Un gendarm și un locotenent au fost omorâți. Multe persoane rănite, prăvălii jefuite. Au fost aduse trupe de ajutor din alte orașe. Greva s'a întins și în împrejurimile Barcelonei. Numărul greviștilor s'a ridicat la 80.000. Sunt deja multe victimele turburărilor. Se crede însă că liniștea se va restabili zilele aceste.

După balul oficios. Scriseseam despre balul guvernului din Lemberg. Acum dăm amănuntele și urmările după balul oficios.

În Polonia s'a constituit o societate secretă, cu scop de a pedepsi cu moarte pe ori-cine, care ar vinde cauza națională. Iată ce s'a întâmplat de curând: Generalul Certeov, guvernorul Poloniei invitase nobilimea polonească la un bal. Invitarea era scrisă în niște termeni poruncitori, cari n'au fost pe placul nobilimei și prin urmare au hotărât să nu i-a parte la bal. Intr'aceea mai mulți dintre ei primiră scrisori anonime, în cari erau amenințați cu moartea, în caz când s'ar duce la balul guvernului. Nobilii s'au adunat din nou și au hotărât să ia parte corporativ la bal pen-

tru a arăta, că nu le e frică de amenințări. A doua zi s'au găsit în străzile Varșoviei cadavrele mai multor nobili, fără să se fi putut descoperi, cine i-a omorât.

Argi de vii. Din Șona ni se scrie: I. Zglimbea își lăsa pe copiii lui, unul de 4 ani și unul de 2, singuri acasă. Se vede, că au pus mâna pe cătrănițe, căci au aprins patul. Până se vină omul, a ars tot ce-a fost în odaie dimpreună cu cei doi copii. Paguba trece peste 100 fiorini, nesocotind viețea bieților copii-lăși, care nu se poate prețui.

Moarte aparentă. În S. Andras au aflat zilele trecute pe cusătoreasa **Catarina F.** moartă pe podele. S'au încercat să o deștepte, dar' în desert, căci corpul a rămas rece. Medicul chemat în grabă încă a constatat moartea. Ea a fost pusă în sicriu. A doua zi vede o femeie, că moarta deschide ochii. S'a chemat eară medicul, care a lăsat să o pună pe pat. După-cum se vede, ea a avut un fel de șgărciuri. Dacă nu s'ar fi trezit, ar fi îngropat-o de viie.

Foamete la noi. În comunele **Bogata** și **Mattendorf** (cercul Căhalmului) e foamete. A treia parte dintre locuitorii n'au ce mânca. Causa acestor stări trieste ar fi comasația, care ține de mult timp și a împedecat pe partea mai mare a locuitorilor să-și lucre pământul. Dirigătorile au luat măsuri de ajutoare.

Un nou mijloc contra ofiteiei. Dr. G. Kaiser din Viena a vindecat bolnavi de tuberculoză cu ajutorul razelor de lumină dela o lampă albastră. Pe baza cercetărilor lui a constatat, că lumina albastră și ultravioletă ucide bacilii și potolește durerile.

Bătăie între Români și Greci. Foile grecești aduc știrea, că între Grecii — vor fi niște renegați — din **Milovița** (Macedonia) și Români de acolo, cari voiau să ocupe biserica din sat și să țină slujbă românească în ea, s'a iscat o bătăie, în care mai mulți Români au fost răniți.

Dare de seamă și mulțumită publică. (Urmare și fine). Din privilegiul petrecerii împreunate cu joc, aranjată de **Reuniunea femeilor române** pentru înfrumusețarea bisericii și școlii gr.-or. din **Tilișca**, au mai contribuit următorii domni:

Petru Florian, notar subst., Săcel 2 cor.; **Ioan Bunea**, notar, Căcova 3 cor.; **Maria Bărsan**, Rîmnic 2 coroane; **Petru Iuga senior**, preot 2 cor.; **Petru Iuga junior**, preot 2 cor.; **Ioan Iosof**, preot 2 cor.; **Valeriu Milea**, not. 3 cor.; **Gafia Milea**, soție de notar, 2 coroane; **Ioan Bratu**, inv.-dir. 2 cor.; **Ioan Bratu**, pădurar 2 cor.; **Vasile Iuga**, proprietar 2 cor.; **Terenție Popoviciu**, candidat de preot 2 cor.; **George Bratu** 1 coroană; **Simion Rodean** 1 cor.; **Gligor Cămpăean** 2 cor.; **Ioan Stoia** 2 cor.; **Nicolae Iuga** 1 cor.; **Toma Nanu** 2 cor.; **Toma Stancă** 1 cor.; **Dumitru Mihailu** 2 coroană; **Ioan Prodan** 1 cor.; **Const. Bratu** 1 coroană; **Iacob Murășan** 1 cor.; **Maria Măneș** 1 cor.; **Martin Bratu** 1 cor.; **Dum. Crăciun** 1 cor.; **Dumitru Gligor** 1 coroană; **Ioan Bunea** 1 cor.; **Simion Gligor** 1 coroană; **Ioan Borcea**, ferar 2 cor.; **Ana Floaș** 1 cor.; **Ana Bunea** 1 cor.; **Ilarie Iosof** 1 cor.; **Ioan Bunea** 1 cor.; **Stefan Bratu** 2 cor.; **Ioan Bratu** 1 cor.; **Dumitru Popa** 1 cor.; **Ioan Găvoșda** 1 cor.; **Ioan Stoia** 1 cor.; **Ioan Rodean** 1 cor.; **Dum. Bunea** 1 cor.; **Ioan Răceu** 1 cor.; **Const. Mihailu** 1 cor.; **Dumitru Iuga** 1 cor.; **Maria Ioan Hânsa**, Bucerdea-grân, 2 coroane; **Ioan Zeicu** 1 cor.; toți din **Tilișca**; **Vasile Tipuriță**, proprietar Vale 2 cor. Dela mai mulți 13 cor. 80 bani, laolaltă s'a încasat 187 cor. 65 bani, din cari subtrăgându-se spesele cu 70 cor. 45 bani, rămâne în favorul fondului reuniunii un venit curat de 117 cor 20 bani.

Susnumiților marinimosi contribuenți li-se exprimă și pe această cale cea mai profundă mulțumită. Tilișca, în 15 Ianuarie 1902 v. Pentru reuniune: **Mărioara P Iuga**, președintă.

Știri meritate. Starea lui Tolstoi continuă să fie îngrijitoare.

— După jurnalul **„Dresdener Nachrichten“** procurorul general d. V. Otto a fost numit ministru al justiției.

— Mai multe ziare din Londra scriu, că ciurma face progrese extraordinare în Pandjab; ultimele rapoarte spun că se produc o mie decese pe zi.

— În Paris e frig mare. 10 oameni au înghețat.

Știri din piață.

Sibiu. Grâu, hl. 13—14, seacă 8—8.60, orz 7.60—8, ovă 4.80—5.20, oucuruz 7.80—8.40 cor.; 10 ouă 45—50 b.

Piața banilor din Sibiu. Galbiniul 11.26; 20 lei (hârtie) 18.92; 20 lei (argint) 18.76, lira turcească 21.40, lira engleză 23.88; 20 marce germane 23.38; napoleonul 19; rubla (hârtie) 2.52; rubla (argint) 2.46 cor.

Budapesta. Grâu bănațenesc, 50 ohlgr., 9.05—9.65, seacă 7.65—7.85; orz 6—6.75, ovă 7.50—7.90, oucuruz 5.10—5.20, cincantin 5.90—6 cor.

Viața socială.

Concert și teatru în Oravița-română.

Reuniunea gr.-cat. de cântări **„Concordia“** din Oravița-română aranjează **Duminecă** în 23 Februarie n. 1902 un concert împreunat cu teatru în sala hotelului **„Săranel de aur“** din Oravița-română. După producție urmează joc.

Din public. *)

Intrunire agricolă.

— Invitare. —

Subseminatul comitet central va ține **Duminecă la 23 Februarie n. a. c.**, în comuna **Porcești** o

Intrunire agricolă

la care se va vorbi despre înființarea unui pomet pe o estindere de 322 jug. păturate și se vor face demonstrațiuni practice.

Începutul la orele 11 a. m.

Ne luăm voce a invita la această intrunire pe toți membrii și sprigitorii cauzelor noastre economice.

Sibiu, în 7/20 Faur 1902.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului“.

Dem. Comșa, V. Tordășianu,
preș. secretar.

Mulțumită publică.

Subscribul vin prin aceasta a mulțumii din inimă tuturor fraților, amicilor și binevoitorilor mei, cari din incidentul introducerii mele de paroh și protopop al **Cojocnei**, în zilele de 15 și 16 Faur a. c., au binevoit a mă onora unii cu prezența lor, ear' alții prin felicitări telegrafice și epistole. D-zeu le răsplătească dragostea arătată către mine.

Dergea, în 19 Faur 1902.

Ioan Hătegan,

noul introdus paroh și protopop al **Cojocnei**.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Bibliografie.

„Clipe de Repaus“. Volumul anunțat săptămânile trecute **„Clipe de Repaus“** de **Sorocovă**, a apărut zilele acestea. Autorul volumului elegant, **„Sorocovă“** este bine cunoscut publicului și aceasta echizășie destulă pentru valoarea conținutului. De vânzare la tipografia A. Murășan, Brașov. Preț 2 coroane plus 20 de bani porto.

Scrisori către plugari de **Constantin Sandu**, diplomat al școlii de agricultură dela Herăstrău.

Este o broșură a bibliotecii populare a administrației domeniului coroanei. Administrațiunea domeniului coroanei a dat până acum 19 broșuri pentru țărani, de cuprins mai cu seamă economic. **„Scrisori către plugari“** este broșura sau cărticica a XIX-a și e împodobită cu portretele MM. LL. Regele și Regina și cu mai multe ilustrații în text.

Cărticica cuprinde mai multe capitole economice, instructive, d. e. Pluguri. — Arături. — Grape. — Sămănașul. — Despre fânețe etc., scrise toate în limbaj ușor, popular.

Romanțe și cântece de Heine. Traducere în versuri de St. O. Iosif. București, edit. libr. H. Steinberg. Preț 2 lei.

Patriarcale. Poesii de St. O. Iosif. București, editura librăriei H. Steinberg 1901 Preț 2 lei.

Vorbe înțelepte. Maxime și reflecțiuni din literatura universală, culose de **Aurel C. Popovici**, București. Editura institutului de arte grafice și editură „Minerva“. 1900.

Este o bogată colecție de maxime, adunate cu multă strîngință și pricepere de vrednicul nostru compatriot **Aurel C. Popovici**. Cartea are format 8-av mic, portativ și 316 pag. cuprinzând la 1300 de maxime și sentențe, tot atâtea perle prețioase ale cugetării celor mai renumiți scriitori și bărbați de valoare ai tuturor popoarelor. Preț 1 leu 50 bani.

„Răspuns la observările critice“, ale dlui Dr. P. Ionescu la opul **„Metropolia Românilor ortodoxi din Ungaria și Transilvania“**, de Dr. Il. Puscariu, arhimandrit, vicar arhiepiscopesc. Sibiu. Tipogr. archidieceană, 1901.

Tragedia Calvarului, de **abb. Henry Bolo**, tradusă în românește de membrii societății de lectură **„Inocențiu Micu Clain“** a teologilor din Blaj. Edit. societății tipar **„Tipografia“**, societ. pe acțiuni în Sibiu. Preț: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într-un stil superb, **dîvina tragedie** a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scrierilor sfinte, este caracteristica esceleței traduceri, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfișoarea tehnicii nu desminte reputațiunea bună a atelierului **„Tipografia“** noastre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfișoare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

„Originea cuvîntului Valah“, de Dr. **Dimitrie Magdu**, Sibiu, **„Tipografia“**, soc. pe acțiuni, 1901.

Prețul unui exemplar 50 bani. Se poate procura dela librăria **W. Krafft** în Sibiu.

„Diplome maramureșene din sec. XIV și XV“, adunate și comentate de Dr. **Ioan Mihályi** de **Apșa**, avocat și prototice comitatens în **Sighetul-Marmăției** (**M. Sziget**). Tomul I, preț 10 cor.; format mare octav. În acest volum se cuprind un mare număr de diplome din secolii indicați, dintre cari 310 acum vîd lumina zilei pentru întâia-dată. Recomandăm cu cea mai mare căldură acest prețios op în atențiunea nu numai a specialiștilor, dar' a tuturor Românilor, cari se interesează să cunoască trecutul și relațiunile etno-și geografice ale romanticei Marmății. Aparatul științific, cu care ne prezintă dl Dr. Mihályi rezultatul muncii obositoare de scrutare a arhivelor, mănăstirilor, colecțiilor private etc. dovedește, că autorul dispune de largi cunoștințe istorice, și poate ajunge în rîndul primilor noștri istoriografi. Dr. Mihályi va face un mare serviciu atât istoriei, cât și națiunii române, dacă continuând cu edarea și prelucrarea restului de documente, ce le are în posesiune, va da la o parte vîlul, ce acopere trecutul viteazului popor român din frumosul Maramureș. O astfel de întreprindere științifică merită sprigunul întregului neam românesc.

— Opul se află de vânzare la autorul, dl Dr. **Ioan Mihályi**, în **M. Sziget**.

Novela, de **Ioan Pop Reteganul**, este titlul unui volum ce a apărut acum în București, în editura librăriei **Leon Alcuay**. Conțin bucișile: **Firula Nufului**, **Cerșitorul**, **Tudorica**, **Minte de miere și pace!** **Bietul Istode**, **Mitru Pascului**, **Petrea Iovului**, și se află de vânzare la autorul în **Reteg**, preț 1 cor. — Tot acolo se află și scrierea lui **Novela** și **Schișe**, asemenea cu preț 1 cor. — Această scriere conține: **Biserica pocăinții**, **Blăndocul**, **O inimă nobilă**, **Nenea Aleo**, **Popa Toma**, **Salvina** și **Susana cea nebună**. Ambele aceste scrieri le recomandăm cetitorilor noștri ca scrieri morale și lesne de priceput.

Geografia Ungariei și elementele din geografia generală pentru școalele populare, de Dr. **Nicolae Pop**. Editura IX., îndreptată și acomodată celui mai nou plan de învățământ Brașov, 1900. Editura lui **H. Zeidner**. Preț broșurat cu harta Ungariei în negru 50 bani, colorată 60 bani.

„Cultura cănepii și a inu-“, de **V. S. Moga**. București, 1901.

„SOMEȘANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN DEJ.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii **„SOMEȘANA“** societate pe acții în Dej, sînt invitați în sensul §-lui 16 din statutele institutului la a

XII-a adunare generală ordinară

care se va ține în 10 Martie 1902 st. n. la 10 ore înainte de amiază în localitățile institutului.

OBIECTELE:

1. Constituirea adunării, denumirea prin președinte alor 2 notari, 2 verificatori și 2 scrutători.
2. Raportul direcțiunii și comitetului de supraveghere, despre gestiunea anului 1901.
3. Aprobarea bilanțului și decidera asupra distribuirii venitului curat.

„Enciclopedia Română“, publicată din însăreînarea și sub auspiciile **„Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“**, de Dr. C. Diaconovich, prim-secretarul Asociațiunii. Vol. III., Fasc. XXV (Negatoria Acto—Orléans). Cu o hartă (Oceania).

După un scurt interval de câteva săptămâni a apărut un nou fascicol al acestei mari publicațiuni, în care se termină lit. N. și se cuprinde aproape întreaga lit. O, în total cam 1500 articole. Un loc de frunte ocupă și de astădată biografiile românești, dintre cari amintim: **Negoescu**, **Negreanu**, **Negri**, **Negruțiu**, **Negruzzi**, **Negulici**, **Nenișescu**, **Nicoara**, **Nicolescu**, **Nosieviciu**, **Obedeianu**, **Obedenaru**, **Obrodoviciu**, **Obregia**, **Odobescu**, **Oeconomu**, **Ohniș**, **Olănescu**, **Olinșchi**, **Olănescu**, **Onciul**, **Orășan**, etc. În materie de istorie națională amintim articolele: **Negru Vodă** și **Nestor** (de Dr. D. Onciul) și **Răsboiul oriental 1877/78** (de I. S. Floru), apoi cu privire la istoria bisericească un număr mai mare de articole de C. Auner și Dr. H. Puscariu (**Neofit**, **Nichitici**, **Nicodim**, **Nicopole Episc.**, **Niton**, **Novacoviciu**, **Ohrida**, etc.) **Arheologia** e reprezentată între altele prin câteva articole mai mari de **Teochari Antonescu** (**Numismatica**, **Ninive**, etc.), ear' dintre articolele geografice de interes românesc amintim **„Oltul“** (de colon. Iannescu). Mai remarcăm o serie mai mare de articole de filologie de M. Străjan, din ramul filosofiei de M. Dragomirescu (**Nietzsche**, etc.) și **Grig. Pletos** și din muzică de T. Cernă (**Neume**, **Nota**, **Opera**, **Orchestra**, **Orga**, etc.) Științele naturale sînt reprezentate prin un număr mare de articole de chimie (de Dr. Minovici), de botanică (de I. C. Panțu și **Radian**), de zoologie (de prof. Moșil), de mineralogie (de L. Mrzek), de geologie montanică (de Dr. Popovici-Hatzeg) și de fiziologie (de E. Viciu). Medicina și igiena au fost tratate și în acest fascicol cu deosebită îngrigire de Dr. Felix (i. a. Orbil), **Crăniceanu** (**Ochiul**, cu o ilustrațiune), **Tălășescu**, **Imerwoll**, **Beu**, etc.

Harta geografică alăturată la art. Oceania a fost lucrată în renumitul stabiliment **Brockhaus** din **Lipsca**, și împreună cu celelalte harte ale **„Enc. Rom.“** întrec toate lucrările hartografice românești de până aci.

Publicațiunea continuă deci cu pași mari și în condițiuni mulțumitoare și ne dă speranță de a o vedea terminată încă în decursul acestui an.

Abonamentele se fac la **W. Krafft** în Sibiu și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumerare pentru un tom broșurat cor. 20. — legat cor. 23.20 (în România: lei 25 — resp. 28.50).

Poesii de **Maria Cunțan**. Orăștie, 1091.

Sosiți în Sibiu.

La 21 Februarie n. 1902.

Hotel „Împăratul Romanilor“: Kirchgatter, ing. Arad; Olariu și fam. Ungur; Dr. Andre, medic Făgăraș; Hoehnel, Saraieto; Rudocsay, Troian, com. Viena.

Hotel „Neurhher“: Milovich, fabr., Popescu, Cristescu, propr. Ștefănescu, com. Pînnic; Kraus, com. Budapesta; Băr, com. Brașov.

Hotel „Melter“: Szatmary, Oradea-mare; Gregorius, lt. Homorod; Klein, com. Pojnu.

Hotel „Mihailu“: Todoran, ppreșb., Căteea-de-Baltă; Petrovici, preot, Moisa, propr. Forcești; Gerovics, com. Rîmnic.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: **Leo Bauer**.

Sămbătă, 22 Febr.

Beneficiul damelor **Mila Ernt** și **P. Iansa**.

„Eine Nacht in Venedig“, operetă comică în 2 acte de I. Strauss.

Începutul la 7 ore seara.

Pentru redacție și editură responsabil: **George Mohan**.

Proprietar: Pentru **„Tipografia“**, societate pe acțiuni: **Iosif Marschall**.

4. Decidere asupra absolvirii direcțiunii și a comitetului de supraveghere dela responsabilitate pentru anul de gestiune 1901.

5. Stabilitatea marcelor de prezență pentru membrii din direcțiune și din comitetul de supraveghere.

6. Alegerea alor 3 membri în direcțiune.

Dej, la 15 Februarie 1902.

Direcțiunea.

Raportul direcțiunii

institului de credit și economii »Someșana«, societate pe acții în Dej, către a XII-a adunare generală ordinară.

Onorată adunare generală!

Cu această ocaziune avem onoarea a Vă prezenta bilanțul institutului de credit și economii »Someșana«, societate pe acții în Dej, despre al XII-lea an de gestiune.

Relațiile financiare și economice asemenea anilor trecuți au fost foarte nefavorabile, pe lângă toate aceste greutateți întâmpinate, am fost în plăcută poziție de a obține un profit curat de Cor. 29.468.38, ce este un rezultat îndestulitor.

Circulațiunea totală a anului de gest. 1901 a fost de Cor. 12,363.028.35; ear'

Bilanțul anului 1901

să prezintă la active cu suma de — — — — — Cor. 1,376.051.29
la pasive cu suma de — — — — — » 1,346.582.91

Profit curat Cor. 29.468.38

Referitor la distribuirea profitului curat Vă facem următoarea propunere:

1. Să se dea 5% la acționari ca dividendă	—	conf. stat. Cor.	10.000.—
2. » » » 25% fondului de rezervă	—	» » »	4.867.10
3. » » » 10% tantiemă direcțiunii	—	» » »	1.946.84
4. » » » 4% » comit. de supraveghere	»	» » »	778.72
5. » » » 2% » directorului executiv	»	» » »	389.36
6. » » » 2% » funcționarilor	»	» » »	389.36
7. » » » 5% fondului de pensuni	—	» » »	973.80
8. » » » 12% pentru scopuri culturale	—	» » »	2.336.20
ear' din restul de Cor. 7787 —			
9. » » » 3% ca supradividendă la acționari	»	» » »	6.000.—
10. să se folosească pentru abscieri din pretensiunile dubioase	—	» » »	1.636.—
ale institutului — — — — —			
ear' restul de Cor. 151 — să se dea fondului special de			
rezervă — — — — —			
Total			Cor. 29.468.38

Dacă veți binevoi a primi aceste propuneri dividendă anu'ui 1901 se va fixa în 8% respective cuponul anului 1901 se va răscumpăra cu cor. 16; ear' fondul de rezervă al institutului va fi de cor. 88270.14; fondul special de rezervă de cor. 560.26; fondul de pensuni de cor. 32815.51 și fondul scopurilor culturale de cor. 5238.63; astfel toate fondurile institutului vor face suma considerabilă de cor. 126.884.54.

Vă rugăm deci, ca după prezentarea raportului comitetului de supraveghere să binevoiți:

- a) a aproba bilanțul încheiat cu 31 Decembrie 1901;
- b) a primi propunerea noastră referitoare la distribuirea profitului curat;
- c) a da absolut direcțiunii și comitetului de supraveghere de pe anul 1901;
- d) a pertracta obiectele cuprinsă în convocator.

Dej, la 15 Februarie 1902.

Direcțiunea.

Raportul comitetului de supraveghere.

Onorată adunare generală!

Subsemnatul comitet de supraveghere raportând on. adun. generale despre demersul afacerilor, Vă relatăm că în decursul anului de gestiune 1901 ne-am prezentat în biroul institutului de mai multe ori, revizând cassa, documentele, precum și toate cărțile principale și auxiliare de contabilitate, pe cari le-am aflat în ordine esemplară.

Eară conturile bilanț, profit și pierdere, cari s'au încheiat cu finea anului, esaminându-le special, am constatat că sunt exacte și întru toate coreșpunzătoare atât ș-lui 1901 din legea comercială, precum și statutelor societății.

Ne luăm voce deci a ruga pe on. adun. generală, că de oare-ce și noi ne alăturăm la propunerile direcțiunii:

- a) să binevoiască a primi propunerea direcțiunii;
- b) să aproabe bilanțul de pe anul de gestiune 1901;
- c) să dea absolut direcțiunii și comitetului de reviziune pentru anul 1901.

Dej, la 15 Februarie 1902 st. n.

67 1-1

Comitetul de supraveghere.

Active	Contul bilanț încheiat cu 31 Dec 1901.		Pasive		
Cassa în numerar	27614	61	Capital social	200000	—
Cambii de bancă	1065589		Fond de rezervă	83403	04
Imprumuturi ipotecare	167778		» special de rezervă	409	26
» pe obligații cu cavenți	13730		» de pensuni	31841	71
Efecte	12838		Fondul scopurilor culturale	5238	63
Realități și spese de proces restituibile	53888	36	Cambii de bancă reescomptate	49521	5
Bon în cont-curent	10389	02	Depuneri spre fructificare	502508	49
Debitori	18720	30	Creditori	7766	12
Mobilier, după amortisare	729		Dividendă neridicată	368	—
Interese de reescompt anticipate	4775		Interese anticipate pro 1902	19832	66
			Profit net	29468	38
	1876051	29		1376051	29

Debit	Contul profit și pierdere.		Credit	
Interese:			Interese:	
pentru depuneri spre fruct.	27566.80		dela cambii de bancă	77186.45
» reescompt	32202.95	59769 75	» împrumuturi ipot.	11942.29
Spese:			» pe oblig	
de birou, porto, competență de timbre,			cu cavenți	1378.12
marce de prezență și chirie	8455.42		dela efecte	860.50
salare și diurne	10792.56	19247 98	de întârziere	2802.16
Dare:			Arendă dela realități	4560 50
directă	5276.20		Provisiuni	18208 89
după interesele dela dep. 10%	2757.08			
» realități	338.52	8366 80		
Amortisare din mobilier		81 —		
Profit net		29468 38		
		116933 91		116933 91

Dej, la 31 Decembrie 1901.

Dr. T. Mihali m. p.,
director executiv.

Augustin Pintea m. p.,
comptabil.

Direcțiunea:

Gregoriu Pușcariu m. p., T. Herman m. p., Dr. C. Barbul m. p. Dr. V. Ramonczai m. p.
președinte, vice-preș.

G. Gradoviciu m. p.

Dr. Kerekes m. p.

Dr. D. Ciuta m. p.

Esaminându-se conturile de mai sus s'au aflat în ordine și exact întru toate.

Dej, la 15 Februarie 1902.

Comitetul de supraveghere:

A. Cosma m. p.

I. Lissai m. p.

Dr. Alexandru Popu m. p.

Dr. Gavril Tripon m. p.

Dr. Liviu Miksa m. p.

Têrg de țeară.

În comuna Drăguș (comitatul Făgăraș) se va ține în 27 și 28 Febr. a. o. st. n. tîrg de vite, renumit pentru b'voli frumoși, ce se află prin acele părți în mare abundență. 70 1-1

50 de acțiuni

dela „Timișana“ se vînd din mână liberă, toate la oaltă ori separat.

Adresa vînzătorului se află la administrațiunea acestei foi. 49 3-4

De vînzare

este o casă nouă cu grajduri și grădină, pe lângă condițiuni foarte avantajoase. Informațiuni se pot afla la proprietar, Sibiu, Freundschaftsgasse 7.

Indispensabil

pentru fiecare econoamă este
magazinul de vase de smalt
din Sibiu

strada Cisnădiei nr. 24,

care numai de câteva zile s'a deschis și unde se vînd vase de smalt numai după greutate.

Un chilogram costă 70 cr. sau cor. 140

Un vagon de marfă nouă

a sosit tocmai acum, prin urmare deposedat și foarte bine asortat cu tot felul de articli necesari pentru economia casei.

On. public este invitat să viziteze acest magazin și să binevoiască a face binevoitoarele sale cumpărări. 68 1-3

Cu deosebită stimă

F. Beitscher,

Sibiu, strada Cisnădiei 24

Revînzătorilor se dă rabat mare.

Trilby,

Marcă-de-Champagner,

recunoscută

de cea mai bună și cea mai ieftină,

recomandă

Ludwig Fuchs

în Sibiu. 28 7-10

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— fiecare Român,

— luptător pentru

— dreptul național.

Se află de vînzare la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vînzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

Librăria W. Kraft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marshall.

O scaldă minerală

— iod și fer —

esclență, ca putere vindecătoare, cu haltă de tren, lângă un oraș cu circulație vie, în regiunea brazilor, precum și

Hotelul

66 1-2

aparținător ei cu omnibus și toate întocmirile necesare e de vînzare cu un preț convenabil, eventual de arîndat pe timp de 1—10 ani.

Cu deslășuri mai amănunțite servește proprietarul

Kertész István, Csik-Szereda.

Banca de asigurare

„TRANSILVANIA“

—* întemeiată la anul 1868 *

în Sibiu, strada Cisnădiei nr. 5 (edificiile proprii),

asigură în cele mai avantajoase condiții:

contra pericolului de incendiu și esplosiune

edificii de ori-ce fel, mărfuri, mobile, vite și produse economice etc.

asupra vieții omului

în toate combinațiile, capitale pentru casul morții, asigurări de zestre, de copii, rente, pe viață etc. etc.

Asigurări populare fără cercetare medicală.

Asigurări pe spese de înmormîntare cu solvirea imediată a capitalului scadent.

Fonduri de rezervă și de garanție specială:

cu finea anului 1900: **1,303.572 cor. 15 bani.**

Valori asigurate contra incendiului:

Capitale asigurate asupra vieții:

72,420.299 coroane.

9,248.543 coroane.

302 20—80

Dela întemeiere s'au solvit:

Pentru despăgubiri de incendii 3,003.550 cor. pentru capitale asigurate pe viață 2.738.793 cor.

Oferte și ori-ce informațiuni se pot primi dela:

Direcțiune în Sibiu, strada Cisnădiei nr. 5, etagiul I, curtea I, precum și dela subagenții din toate comunele mai mari.

Agenturi principale:

în Arad, Brașov, Cașovia, Cluj, Seghedin, Sopron, Szabadka și Timișoara.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„toate 'a tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot
Cu mintea mea“

în

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 10.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Descrierea Ardealului

Cine voeste să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Lanuș, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o ghiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei. Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într'adevăr se simția la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea avută pe care o merită.

Comande se pot face la

Librăria W. Kraft.